

SEPTEMBER 2013

Historia

EVENEMENT

Europees erfgoed

**BNP PARIBAS: VAN 18^E-EEUWSE
TOT EIGENTIJDS ARCHITECTUUR**

Tijdens zijn lange geschiedenis als bank heeft BNP Paribas in Europa een opmerkelijk architecturaal patrimonium vergaard. Om dat erfgoed in stand te houden, voert de groep al jaren een actief beleid dat het niet alleen moet beschermen en restaureren, maar ook aanpassen aan het hedendaagse gebruik. Parijs, Nancy, Rome, Brussel, Luxemburg... naar aanleiding van de *Europese Open Monumentendagen*, van *Invito a Palazzo* en van *Private Art Kirchberg*, stelt BNP Paribas vijf markante gebouwen uit de 18e tot de 20e eeuw open voor het publiek.

BNP PARIBAS

| De bank voor een wereld in verandering

GRATIS BIJLAGE BIJ NR. 801 MAG NIET VERKOCHT WORDEN

FRANÇOIS VILLEROY DE GALHAU,
CHIEF OPERATING OFFICER BNP PARIBAS,
HEAD OF DOMESTIC MARKETS.

© LACOMPANY / PASCAL DOLÉMIEX

"Monumenten, ja, maar vooral gebouwen waarin geleefd wordt"

BNP PARIBAS: een geschiedenis die in Frankrijk teruggaat tot 1848 en in België zelfs tot 1822. Nagenoeg twee eeuwen van geschiedenis en historisch erfgoed vormen voor onze groep een kostbaar en onmisbaar goed. Ze bewijzen dat BNP Paribas zijn opdracht om de economie te financieren en het spaargeld te beheren, altijd nagekomen is.

In minder dan tien jaar tijd is BNP Paribas uitgegroeid tot een toonaangevende bank in de eurozone en een vooraanstaande bankspeler op wereldvlak, in dienst van de lokale economie en van zijn klanten. In onze thuismarkten – Frankrijk, Italië, België en Luxemburg – omvat het vastgoedpatrimonium van BNP Paribas vele vaak historische en soms zeer originele gebouwen. Die werkplekken zijn visitekaartjes van onze groep over heel de wereld. Ze getuigen van onze verankering in de geschiedenis en in de betrokken regio's.

Het is dan ook met genoegen en met trots dat we, in Frankrijk voor het tweede opeenvolgende jaar en in België voor het eerst, aansluiten bij de Europese Open Monumentendagen, die op 14 en 15 september 2013 voor de dertigste keer worden gehouden. Dit jaar stellen we drie gebouwen open: de historische zetel van BNP Paribas Fortis in de Koningsstraat 20 in Brussel, ons filiaal in Nancy (de vroegere zetel van de Banque Renauld) en de zetel van BNP Paribas Investment Partners in de Rue Bergère 14 in Parijs (oorspronkelijk

de zetel van de Comptoir National d'Escompte de Paris, een voorloper van BNP). Ook Italië doet mee, en wel op 5 oktober 2013, in het kader van *Invito a Palazzo*, een jaarlijks initiatief van de Italiaanse bankenvereniging, waarbij de banken de deuren van hun historische zetels openzetten. Dit jaar kunnen belangstellenden ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van BNL een bezoek brengen aan de zetel in de Via Veneto in Rome, maar ook aan gebouwen van de bank in Venetië en Bari. In Luxemburg neemt BGL BNP Paribas deel aan *Private Art Kirchberg*, een tweejaarlijks initiatief waarbij de bedrijven op het Kirchberg-plateau hun kunstcollecties en bedrijfszetels voor het publiek toegankelijk stellen.

2013 is een buitengewoon belangrijk jaar voor de Franse erfgoedwereld, aangezien herdacht wordt hoe de wet van 31 december 1913 honderd jaar geleden de basis legde voor de bescherming van de historische monumenten. Met zijn restauratie- en herwaarderingsverplichtingen heeft die wet er de voorbije eeuw voor gezorgd dat, via de bescherming van het erfgoed, voorouderlijke vaardigheden konden worden uitgebouwd en in stand gehouden. BNP Paribas deelt die visie en maakt er daarom een erezaak van zijn vastgoedpatrimonium te bewaren. Toch zijn de betrokken panden geen musea geworden. Het blijven in de eerste plaats plekken waar geleefd en gewerkt wordt, waar we onze klanten ontvangen en die BNP Paribas aange naam probeert te maken voor iedereen. Ik ben ervan overtuigd dat het dagelijkse gebruik van die gebouwen de beste waarborg is voor hun bescherming.

Ik hoop dat deze brochure u de gelegenheid zal bieden om kennis te maken met het rijke patrimonium van BNP Paribas en u ertoe zal aanzetten eens binnen te stappen in zijn opmerkelijke gebouwen.

COMPTOIR NATIONAL D'ESCOMPTE DE PARIS,
VOORLOPER VAN BNP PARIBAS, IS EEN PRODUCT
VAN DE REVOLUTIE VAN 1848. © LACOMPANY/GÉRARD UFÉRAS

BNP PARIBAS - RUE BERGÈRE 14, PARIJS

FEBRUARI 1848. Lodewijk Filips, koning der Fransen, doet in een klimaat van crisis afstand van de troon. De ontwrichting van het kredietsysteem, die heeft bijgedragen tot de val van de koning, veroorzaakt massale werkloosheid. Om de economie weer op gang te brengen, moedigt de nieuwe republikeinse regering de oprichting van discontokantoren aan. Een daarvan is de Comptoir National d'Escompte de Paris (CNEP), die geboren wordt uit de samenwerking met talrijke boekhandelaars en uitgevers, onder wie Louis Hachette. Deze discontokantoren zijn de voorlopers van de grote, moderne banken uit de tweede helft van de negentiende eeuw. Ondanks de uitzonderlijke omstandigheden waarin het ontstaan is, boekt CNEP al snel een stevig succes. Het bouwt een ruim kantorennet uit, in Frankrijk en in het buitenland, en groeit tijdens het Tweede Franse Keizerrijk uit tot een van de grootste banken van het land. In 1878 maakt die groei de bouw van een nieuwe zetel noodzakelijk. Dat project wordt toevertrouwd aan architect Corroyer, een vroegere leerling van Viollet-Le-Duc. Hij werkt voor de gelegenheid samen met mozaïek kunstenaar Facchina en beeldhouwer Millet, die beide al aan de Opéra Garnier hebben meegewerkt.

Mozaïeken, goud en glasramen - Het nieuwe gebouw vertolkt de openheid en de betrouwbaarheid van de bouwheer. Vanaf de grote boulevard vestigt een torentje met verguld uurwerk de aandacht op dit pand met de allure van een tempel. De gevel is versierd met beeldhouwde allegorieën van de voorzichtigheid, het geldwezen en de handel, en daaronder medaillons met afbeeldingen van de vijf continenten, die symbool staan voor de internationale ontwikkeling van de bank. Voorbij een kunstig bewerkte traliehek voert een hal met kleurige mozaïeken en aan weerskanten zuilen in Bretons graniet, de bezoeker naar het pronkstuk van het gebouw: een indrukwekkend atrium. In deze 17 meter hoge ruimte filtert een veelkleurig glas-in-loodplafond, dat wordt gedragen door de gewelven van het gebouw, het binnenvallende licht. Massief mahoniehouten loketten, waarvan er een bewaard is gebleven, verwelkomen het publiek. Glazen vloertegels vervaardigd door Saint-Gobain, verlichten de ondergrondse kofferzaal. Een monumentale trap met weelderige mozaïeken in goud en prachti-

ge kleuren, brengt de industriële klanten naar de bovenverdieping, waar ze ontvangen worden in de bureaus van de directie, die soberder zijn ingericht. Achter de ornamenten schuilen allerlei technische innovaties: elektriciteit, een lift, centrale verwarming, een pneumatisch buispostsysteem en zelfs een klein ondergronds sporenstelsel.

**17
METER**
ZO HOOG IS DE HAL,
WAARIN HET LICHT
NAAR BINNEN VALT
DOOR EEN GLAS-IN-
LOODPLAFOND
GEDRAGEN DOOR DE
GEWELVEN VAN HET
GEBOUW.

De eerste HQE-restauratie - Dit historische pand, waarin tegenwoordig BNP Paribas Investment Partners gevestigd is, werd in 1991 opgenomen in de *Inventaire Supplémentaire des Monuments Historiques* (lijst van beschermde historische monumenten). Het onderging onlangs een grondige restauratie die het zijn volle glorie teruggaf. Met behulp van vele kunstambachten werd

het oorspronkelijke decor in zijn oude luister hersteld, terwijl een aantal noodzakelijke ingrepen om het gebouw aan zijn huidige gebruik aan te passen, handig in de structuur werden geïntegreerd. Zo werden in de kelderverdieping een aantal vergaderzalen en een auditorium ingericht. Deze renovatie, waaraan tal van kunstambachten hun medewerking hebben verleend, kreeg vanwege haar duurzame karakter het HQE-label (*haute qualité environnementale*).

OP HET EINDE VAN DE 19^E EEUW
WORDT NANCY DE FRANSE
HOOFDSTAD VAN DE ART NOUVEAU.
© STUDIO PHOTO IMGEN

BNP PARIBAS – RUE SAINT-JEAN 58, NANCY

JANUARI 1871. Het einde van de Frans-Pruisische Oorlog. De Vrede van Frankfurt hertekent voor verscheidene decennia de grens tussen de oorlogvoerende partijen. Metz en Straatsburg worden Duits. Een deel van de bevolking trekt zich terug uit het gebied. Nancy, dat op 30 km van de nieuwe grens ligt, profiteert daarvan en wordt de nieuwe hoofdstad van Oost-Frankrijk. Het is in die context dat de art nouveau er op het einde van de eeuw tot ontplooiing komt en er een van zijn grootste bloeiperiodes beleefd. De aanhangers van deze stijl verwerpen de pastiches van de 19^e eeuw en verdedigen een 'nieuwe kunst', geïnspireerd door vormen uit de natuur. Ze aarzelen niet om gebruik te maken van de modernste technieken.

Een architecturaal juweeltje - In 1907 beslist Charles Renauld, een financier die aan het hoofd staat van de op een na grootste bank van de regio, een nieuwe zetel voor zijn instelling te bouwen. Het gebouw zal bestaan uit huurwoningen op de bovenverdiepingen, terwijl de eigenlijke bankdiensten op de gelijkvloerse en de eerste verdieping ondergebracht zullen worden. De ligging is ideaal, dicht bij het stadscentrum en het station.

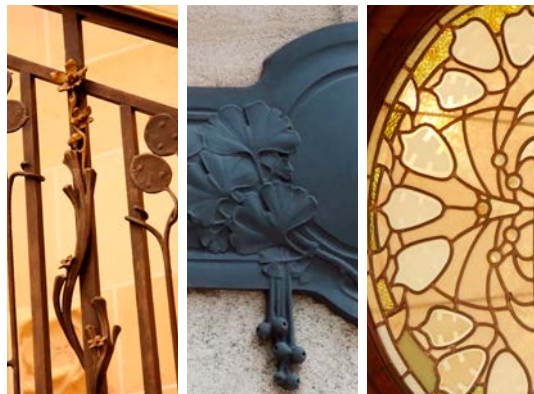
Architecten Émile André en Paul Charbonnier ontwerpen een gedurfd art-nouveau gebouw met een betonnen draagstructuur en een metalen geraamte. Aan de buitenkant wordt het silhouet van het gebouw ge-

DE HELE GEVEL IS VERSIERD MET DE BIJ ART-NOUVEAU KUNSTENAARS ZO GELIEFDE PLANTENMOTIEVEN: APPELBOOMTAK, JUDASPENNING, EGELANTIER, ZONNEBLOEM.

kenmerkt door een imposante hoektoren met portiek, waarvan de inwoners van Nancy het dak met lange zijvlakken als 'te Duits' zullen ervaren. De hele gevel is versierd met de plantenmotieven die zo geliefd zijn bij art-nouveau kunstenaars: appelboomtak, judaspenning, egelantier en zonnebloem. De ingang van het gebouw wordt afgesloten met hekken die tijdens de openingsuren op vernuftige wijze in de grond verdwijnen (later weggehaald).

'Totaalkunst' - Via een met mozaïeken verfraaide portiek komen de klanten binnen in een hal, waarin de eigenlijke bankdiensten ondergebracht zijn. Het glas-in-loodplafond met gekleurde bloemen en bladeren, is ondertussen verdwenen. Het weelderig versierde interieur is een voorbeeld van totaalkunst van de hand van Jacques Grüber en Louis Majorelle, twee belangrijke figuren uit het artistieke milieu van Nancy. Loketten in tropisch hout, meubels, mozaïekvloeren, glasramen en zelfs deurkrukken versmelten tot een harmonieus geheel, dat gretig gebruik maakt van de ronde vormen en bloemenranken die zo kenmerkend zijn voor de art nouveau.

Net als vele andere provinciale instellingen, wordt ook de bank slachtoffer van de crisis. In 1933 sluit ze haar deuren. De Banque Nationale pour le Commerce et l'Industrie, een voorloper van BNP, neemt het gebouw over en past de inrichting aan om de handelsactiviteiten te kunnen voortzetten. De gevels en de grote hal worden bewaard en opgenomen in de lijst van de beschermde historische monumenten, samen met een heel aantal decoratieve elementen zoals de opmerkelijke trapleuning met bloemenlofwerk. Tegenwoordig zijn het filiaal van Nancy en een private banking centre van BNP Paribas ondergebracht in dit prachtige voorbeeld van een kunstrichting die een inspiratiebron was voor het Europa van de Belle Époque.

BNL - VIA VENETO 119, ROME

SCHITTERENDE FRESKO'S verscholen achter wandbekleding...

Toen de zetel van Banca Nazionale del Lavoro in 1995 werd gerestaureerd, vonden werklui toevallig een aantal originele muurschilderingen terug. Door het verwijderen van de vernislaag, de elektrische bedrading en de nagels, herwonnen de fresco's hun oorspronkelijke pracht en kreeg dit gebouw uit de jaren 1930 zijn vroegere luister terug.

Een toonaangevende bank - Banca Nazionale del Lavoro wordt in 1913 onder de naam Istituto Nazionale di Credito per la Cooperazione opgericht om de Italiaanse coöperatieve beweging te financieren. In de jaren 1920 wordt de instelling omgevormd tot een publieke bank. In 1927 beslist algemeen directeur Osio ze een zetel die naam waardig te geven. Hij vindt daartoe een uitgestrekt bouwterrein in de Terminiwijk, die op dat ogenblik in volle herstructurering is.

Omdat de bank een belangrijke rol speelt in de modernisering van het land, krijgt ze de directe steun van de Italiaanse overheid. Marcello Piacentini, een vernieuwende architect en stedenbouwkundige die sterke banden met de regering heeft, krijgt de opdracht om het gebouw te ontwerpen. Dankzij die overheidssteun kan de bouw tot een goed einde gebracht worden, ondanks vele vertragingen en moeilijkheden. Het pand aan de Via Veneto wordt in gebruik genomen in 1937. Dat is ook het jaar waarin Cinecittà de deuren opent, en zoals bekend is de bank sinds 1935 een belangrijke partner van de filmindustrie.

Een opmerkelijk voorbeeld van Italiaanse monumentale architectuur - Het gebouw heeft het sobere en monumentale aanzicht dat zo typisch is voor de vormgeving van de jaren 1930. Achter de geometrische

bakstenen gevel ligt een inkomhal met een vloer in groen marmer. Uit die hal, met zijn Romeins standbeeld uit de 12^e eeuw na Christus, leidt een monumentale trap naar de bovenverdiepingen, waar Piacentini nauwlettend toezag op elk aspect van de inrichting, van de luchters die nog altijd het bureau van de directeur verlichten tot de grote muurschilderingen.

Uit de intussen gerestaureerde fresco's in het bureau van de directeur en in de zaal van de commissie blijkt de hernieuwde belangstelling van de kunstenaars uit het interbellum voor deze oude techniek. Die werken van de hand van Amerigo Bartoli Natin-guerra en Achille Funi herinneren aan de oorspronkelijke band tussen de bank en de arbeidswereld, ongeacht of ze de wijnoogst afbeelden dan wel Mercurius, de god van de handel.

De raadzaal werd in de jaren 1950 voorzien van een polychroom glasraam met abstracte motieven. Ze vormt ook het decor voor de collectie '*Cinquanta pittori per Roma*', geschilderd in opdracht van Cesare Zavattini. In de eregalerij kan de bezoeker tegenwoordig ook een deel van de kunstcollectie van BNL bewonderen, met onder meer schilderijen van Canaletto en Corot.

Het gebouw aan de Via Veneto, dat kenmerkend is voor de Italiaanse monumentale architectuur van de jaren 1930, genoot de bewondering van zijn tijdgenoten. Het werd al snel het symbool van Banca Nazionale del Lavoro en diende als voorbeeld voor tal van provinciale kantoren die na de tweede wereldoorlog werden gebouwd.

DE SCHITTERENDE
ORIGINELE
FRESKO'S
ACHTER DE
WANDBEKLEDING
WERDEN BIJ
TOEVAL ONTDEKT.

IN DE EREGALERIJ KUNNEN BEZOEKERS ONDER MEER
WERKEN VAN CANALETTO EN COROT BEWONDEREN.

© MARCO BERLINI

DE KONINGSZAAL HERINNERT AAN DE GESCHIEDENIS EN DE TAPIJTENGALERIJ AAN DE ARTISTIEKE TRADITIE VAN HET KONINKRIJK. © DR

BNP PARIBAS FORTIS-KONINGSSTRAAT 20, BRUSSEL

HERENHUIZEN uit de 18e eeuw, omgevormd tot bank in de 19e eeuw en gerenoveerd in 1972... De geschiedenis van de historische zetel van de Société générale de Belgique – later BNP Paribas Fortis – in de Koningsstraat 20, geeft een boeiend overzicht van de geschiedenis van de Brusselse koningswijk.

In februari 1731, verwoest een per ongeluk aangestoken brand het paleis van de Hertogen van Brabant in de bovenstad, op de Koudenberg. Bij gebrek aan middelen wordt de heropbouw verscheiden jaren uitgesteld, tot Karel van Lotharingen, landvoogd van de Oostenrijkse Nederlanden, in de jaren 1770 een grootschalig project voor stadsontwikkeling opzet.

Het model van de grote koninklijke gebouwen - Het project sluit aan bij het moderniseringsproces in de grote Europese hoofdsteden van de 18^e eeuw. Parijs, Stockholm, Lissabon... overal rijzen statige gebouwen met mooie klassieke gevels op. Die luchtige en architecturaal homogene panden steken af tegen de kronkelende straatjes van de middeleeuwse wijken. In Brussel leidt dat tot een treffend resultaat: de majestueuze nieuwe wijk rond het park en het Koningsplein, ontworpen door de Franse architecten Barnabé Guimard en Jean-Benoît Barré, vormt een schril contrast met de oude wijken.

In de 19e eeuw vestigen particulieren, zakenlui, bankiers en politici zich in deze prestigieuze wijk. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Algemene Nederlandsche Maatschappij ter Begunstiging van de Volksvlijt (de latere Société générale de Belgique) bij haar oprichting in 1822 haar zetel vestigt in de Warandeburgstraat, een dwarsstraat van de Koningsstraat. Reeds in 1904 verwerft de bank haar eerste herenhuis in de Koningsstraat. Andere aankopen volgen en uiteindelijk wordt de Société générale de Belgique, een voorloper van BNP Paribas Fortis, eigenaar van alle panden tussen de

Baron Hortastraat en de Warandeburgstraat (samen het huidige 'Koningsstraat 20'-gebouw).

Renovatie volgens de 18e-eeuwse normen - In de jaren 1970 wordt een groot renovatieproject ondernomen om de gebouwen van de wijk te renoveren en tegelijkertijd aan te passen aan het eigentijdse gebruik. De eigenaars moeten de esthetische normen naleven die Maria Theresia van Oostenrijk in de 18^e eeuw uitvaardigde. In de Koningsstraat 20 slagen de architecten erin het complex te moderniseren met behoud van de vroegere eenheid en vooral de neoklassieke gevels. Het interieur biedt op zijn manier ook een samenvatting van de Brusselse kunstgeschiedenis. In de Tapijtengalerij hangen wandtapijten met vijf taferelen uit het leven van Mozes. Ze zijn geweven in de ateliers van de gebroeders Van der Borcht, naar een ontwerp van de Vlaamse schilder Jan Van Orley, en getuigen van de aloude Brusselse traditie in dit ambacht. In de Lotharingenzaal zijn twee 18^e-eeuwse tapijten met het wapenschild van Frans van Lotharingen ondergebracht, en in de Koningszaal de portretten van verscheidene koningen. In de ontvangstruimte herinnert een schilderij uit 1886 van de neo-impressionistische schilder Franz Gailliard, dat het Warandepark op een winterse zondag voorstelt, aan het belang van de artistieke uitwisseling tussen Frankrijk en België op het einde van de 19^e eeuw. Tot slot geven talrijke kunstwerken in de rest van het gebouw een overzicht van de Belgische kunst in de 20^e eeuw.

DE RENOVATIE IN 1972 GEBEURDE VOLGENS DE 18^E-EEUWSE NEOKLASSIEKE STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN VAN MARIA THERESIA VAN OOSTENRIJK.

BGL BNP PARIBAS - AVENUE J.F. KENNEDY 50, LUXEMBURG

“DYNAMISME [...], veelzijdigheid, energie, gevoel voor nuance”, dat zijn slechts enkele van de termen die Pierre Bohler gebruikt om de nieuwe zetel te beschrijven, die hij in 1995 voor BGL BNP Paribas op de Kirchberg bouwt.

Een Europese wijk - In 1951 richten Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland, Italië en de Benelux-landen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal op, de voorloper van de huidige Europese Unie. De zetel van de EGKS komt in Luxemburg. Om de nieuwe instellingen onder te brengen, koopt de Luxemburgse staat ruim 300 hectare op de Kirchberg. De wijk, die door een rode metalen brug met het stadscentrum verbonden is, ontwikkelt zich snel, niet alleen omdat er zich Europese en financiële instellingen vestigen, maar ook door de diversifiëring van de cultuur- en sportinfrastructuur en de bouw van woningen. Het is in die context dat ook de Banque Générale du Luxembourg, het latere BGL BNP Paribas, voor deze locatie kiest.

In 1919 richt de Generale Maatschappij van België samen met een aantal Belgische en Luxemburgse privé-investeers de Banque Générale du Luxembourg op, in anticipatie op de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie die twee jaar later gestalte krijgt. De zetel van de bank wordt eerst in het Belgische Aarlen gevestigd, maar in 1935 overgebracht naar de stad Luxemburg. De groei van de maatschappij leidt in 1995 tot de bouw van een nieuwe zetel op de Kirchberg, ontworpen door Pierre Bohler, die ook het vroegere Europese Parlement in Luxemburg op zijn naam heeft staan.

In het kader van Private Art Kirchberg, een initiatief van elf bedrijven en instellingen, die om de twee jaar hun deuren voor het grote publiek openstellen, kunnen belangstellenden die hedendaagse bankzetel bezoeken.

Bezoekers worden verwelkomd door de figurengroep *‘Élément d’architecture contorsionniste IV’*, een werk van Jean Dubuffet. Daarachter ontwaren ze het imposante silhouet van het gebouw, dat werd opgetrokken in graniet, glas en metaal. De structuur verwijst naar de vestingen van de stad, terwijl de geometrie de ontmoeting van mens en financiën symboliseert, die de kern vormt van deze instelling.

Jim Clemes gaf het lichte en dynamische interieur vorm. Hij deed een beroep op talrijke artiesten, die van bij de start werden aangespoord om in dialoog te gaan met de architectuur. Monumentale assemblages van Jan Voss in de inkomsthal, een waterval in glaspasta van Marie-Paule Feiereisen, die zich over vier verdiepingen langs het lichtdoorlatende trappenhuis naar beneden stort, en doeken van de Luxemburgse schilder Roland Schauls aan het einde van het restaurant, geven een bepaald ritme aan de binnenruimte van het gebouw.

HET DOOR ARCHITECT PIERRE BOHLER ONTWERPEN BANKCOMPLEX VERWIJST MET ZIJN UITWENDIGE STRUCTUUR IN GRANIET, GLAS EN METAAL NAAR DE OUDE STADSVESTEN.

Het geheel is harmonieus ingebed in een bekoorlijk decor, ontworpen door de vermaarde landschapsarchitect Jacques Wirtz, die al heel wat beroemde tuinen heeft aangelegd, zoals *Le Jardin du Carrousel* aan het Louvre in Parijs. Groene ruimte, vijvers, kalkstenen muurtjes en weelderige aanplantingen screenen het gebouw af van het stadsrumoer. In vorm gesnoeide struiken – een handelsmerk van Jacques Wirtz – geven de tuin een zeker ritme.

EEN EMBLEMATISCH BEELDHOUWERK VAN JEAN DUBUFFET VERWELKOMT HET PERSONEEL EN DE KLANTEN VAN BGL BNP PARIBAS OP DE KIRCHBERG.
©JEAN-JACQUES GRETHEN

PLACE DE L'OPÉRA 2, PARIJS.
OP DE PLEK WAAR IN 1868 DE
EERSTE MODERNE ZETEL VAN EEN
DEPOSITOBANK WERD INGERICHT,
STELT DE CONCEPT STORE VAN BNP
PARIBAS NU HET KANTOOR VAN DE
TOEKOMST VOOR, UITGERUST MET DE
LAATSTE NIEUWE TECHNOLOGISCHE
INNOVATIES.

© BNP PARIBAS - STUDIO A3C

BNP PARIBAS

Historia

HISTORIA - Avenue du Maine 74, 75014 Parijs. Tel.: +33 1 44 10 12 90.
© Sophia Publications. **Algemeen Directeur en Publicatie-**
directeur Philippe Clerget. **Wettelijk depot** September 2013. **Druk** La Galiotte-
Prenant in Ivry-sur-Seine. **Redactie** Hélène Bhys. **Grafisch concept en realisatie**
A noir, **Omslagfoto** Jean-Jacques Humphry.
Dit document is gedrukt op papier uit duurzaam beheerde bossen.